

Pakt ali pogodba štirih velesil, o koje pomenu se je toliko pisalo, je v nevarnosti. Francija že izjavlja, da pogodbe ne bo ratificirala ali odobrila pred parlamentom in si bo na ta način zagotovila ob Renu napram Nemčiji proste roke. Francija ne more računati v očigled Hitlerjevemu brezobzirnemu nastopanju ne na Anglijo in ne na Italijo, ampak je pakt štirih glede evropskega miru le vijak v rokah Mussolinija, ki nikakor ne bo čuval koristi Francije.

Na Irskem šuntajo proti sedanjemu režimu De Valere fašisti pod vodstvom generala O'Duffyja. Irski parlament, ki je bil odgoden dne 9. avgusta čez poletje, je razpravljal na svoji zadnji seji o zakonskem predlogu glede zakonodajnih priprav za proglasitev od Anglije povsem neodvisne irske republike. Ob tej priložnosti je došlo v zbornici do nemirov. Med splošnim kričanjem je napovedal pravosodni minister, da bo irska vlada razpustila fašiste in proglasila obsedno stanje.

Zmešnjave na otoku Kuba. Rodoviten in velik otok Kuba pred osrednjo Ameriko je bil zadnje dni torišče resnih nemirov. Otok je namreč pravi raj za ameriške sladkorne veljake, važen v

vojaškem oziru in radi tega drže nad njim Zedinjene države roko pokroviteljstva od leta 1898. Sedanji predsednik Machado je bil izvoljen pred osmimi leti leta 1925. Po štirih letih ni hotel zapustiti predsedniškega mesta in je podaljšal svojo dobo na šest let z državnim udarom in se je skušal dokopati do diktatorske moči. Zadužil je svobodo tiska, prepovedal zborovanja, razpuščal društva, vpeljal sijajno razpredeno špijonažo, celo pustil ubijati sitne državljane. Iz vseh krajev Kube se je dvigal upor proti takemu predsedniku. Sedanji ameriški predsednik Roosevelt je poslal na Kubo posebnega odposlanca, da preišče položaj. Rooseveltov odposlanec je ugotovil, da je pravica na strani ljudstva in je svetoval ameriškemu predsedniku, naj se da Kubi nova, potrebna naroda odgovarjajoča ustava. Mešetarenje za novo ustavo se je predolgo zavleklo in prišlo je med nezadovoljnim narodom do revolucionarnega pokreta. Roosevelt je svetoval Machado, naj odstopi, če ne, bo vdrla Amerika z oboroženo silo na Kubo in napravila red. Machado pa sedaj poziva narod, naj se upre vsakemu vmešavanju Amerike. Položaj na Kubi je še nejasen.

so mu delale vse mogoče težave ter ga naposled izgnale iz njegove škofije. Upal je še vedno, da se bo smel vrniti v svojo škofijo, kamor je tako srčno želel. Ker tega ni mogel, je deloval kot duhovni vodja v bogoslovnem semenišču za ruske duhovnike v Pučacu v škofiji Lvov. Smrt ga je rešila preganjanja in trpljenja.

Japonec — katoliški župnik v Bukovini. Na vznožju Karpatov v Bukovini, 4 ure železniške vožnje od glavnega mesta Černovic leži mesteca z imenom Viznice. V tem mestu je katoliški župnik Japonec, ki se piše Kaing-Ba. Kako je ta mož prišel za katoliškega župnika v ta kraj? Čudna in zanimiva je njegova zgodovina. On sam jo rad pripoveduje. Ako ga kdo obišče v župnišču, kjer sam stanuje, se pred obiskovalcem pojavi mala živahna postava župnikova izrazito mongolske oblike: črne, živahne oči, temno-rumena barva lica, majhen raven nos in kot oglje črni lasje. In župnik Kaing-Ba kaj rad pripoveduje obiskovalcu zgodbo svoje življenja. Leta 1905, za časa rusko-japonske vojne, je bil v Mukdenu, znanem mestu v Mandžuriji. Njegov oče je bil kmet ter je imel svojo hišo na koncu mesta. V tej hiši je preko leta dni stanoval neki ruski oficir s svojo ženo. Ko je ta oficir z ženo odpotoval v Rusijo, je 3 leta stari Kaing-Ba bežal za njim na kolodvor. Eden ruskih vojakov je mladega Japončka vzel na roke ter ga potem izročil omenjenemu ruskemu častniku. S tem častnikom in njegovo ženo, ki nista imela otrok, je mladi Kaing-Ba prišel v Rusijo, najprej v Mohilev, potem v Kamenec-Podolski, kjer se je začel za njega zanimati princ Ghika, ki je bil iz Besarabije ter je imel neko Poljakinjo za ženo. Po posredovanju katoliškega župnika dr. Mankovskega, ki je potem postal nadškof, je Kaing-Ba prišel v katoliški zavod v Krakovu. Ko je bil star 10 let, je bil krščen ter dobil ime Josip. V Krakovu je študiral gimnazijsko in bogoslovje in bil posvečen za katoliškega duhovnika. Poleg poljščine se je tudi priučil francoščine, angleščine in nemščine. Svoj japonski jezik pa je popolnoma pozabil. O svojih starših in bratih ni nikdar več ničesar slišal. Tako Japonec iz Mandžurije pase katoliške duše v Bukovini.

Proslava 1900letnice Kristusove smrti v Rušah. Dekanija Maribor desni breg je priredila dekanijsko proslavo dne 6. avgusta v Rušah. Na proslavo so se posamezne župnije skrbno pripravljale s spokorno tridnevno. V večernih urah so se zbirali verniki v cerkvah in se spominjali v četrtek Jezusove zadnje večerje, pri kateri nam je samega sebe zapustil za spomin; v petek Jezusovega križevega pota in njegove blažene smrti; v soboto Jezusa v grobu, žrtve za naše grehe. Sprava z Jezusom je bila skešana spoved. V nedeljo pa so se zbrala množice, bilo jih je okoli 1500, v prazniško okinčanem ruškem svetišču, da praznujejo še Kristusovo zmago, njegovo veličastno vstajenje od mrtvih. Prelepa slika Kristusovega vstajenja je bila impozantna procesija s presv. Rešnjim Telesom po slovesni službi božji. Spodbudno je vplivala na množice tudi



Zborovanje katoliških slovanskih razumnikov. Zadnji teden julija se je vršil v Poznanju na Poljskem 5. kongres slovanskih katoliških intelektualcev. Zborovanja so se udeležila zastopstva vseh katoliških slovanskih narodov: Poljakov, Čehov, Slovakov, Slovencev, Hrvatov in Ukrajincev. Kongres je otvoril poznanjski škof kardinal Hlond. Na dnevnem redu so bili naslednji govori: Poljak dr. Moravski je govoril o »Katolicizmu v poljski kulturi«, Hrvat dr. Perović o »Pojavih gospodarske krize« in Čeh dr. Doležal o »Zablodah kapitalizma«. V cirilmetodijški komisiji, koje zasedanju je predsedaval mariborski kanonik dr. Mirt, je poročal Slovenec profesor T. Krošel, ki je poudaril 3 točke dela za zedinjenje cerkva: molitev, študij, propagando. Pred komisijo, odnosno na splošnem zborovanju je poročal dr. Gorski iz Lublina o »Družabnem ustroju na katoliški podlagi«, Ukrajinec Lastovskij iz Lvova o »Papeških okrožnicah kot kažipot za družabno preosnovo« in Slovenec T. Krošel o »Socialnih nalogah mlade slovanske katoliške inteligence«. Med sprejetimi resolucijami je naslednja, ki se tiče Slovencev in Hrvatov v Italiji: »Peti kongres slovanskih katoliških intelektualcev v Poznanju je z obžalovanjem zaznal za težke krivice, ki se gode jugoslovanski katoliški manjšini v Italiji tudi v versko-cerkvenem oziru. V nasprotju z načeli in stoletnimi tradicijami Cerkve, se manjšini krati čedalje bolj pravica do duhovnikov lastne narodnosti, do veronauka, do pridig in dušnega pastirstva sploh v lastnem jeziku. Kongres zaupa, da bo sveta stolica, ki je že slovanska apostola sv. Cirila in Metoda branila pri izvrševanju nju-

nega poslanstva med Slovani, vzela v zaščito tudi naše brate v Italiji. Kongres pošilja težko preizkušenim slovanskim katoličanom v Julijski Krajini izraze svoje simpatije in polne solidarnosti. V junaškem boju, ki ga bijejo za naravne pravice svojega naroda, naj jih dviga zavest, da je njihova borba obenem boj za splošna, večna načela katolicizma in za veliko idejo enakopravnosti Slovanov v okviru katoliške sv. Cerkve.«

Kristusov kip na Mont Blancu. Mont Blanc = Bela gora (radi večnega snega) je najvišja gora v Evropi, visoka 4810 m, ter leži na francosko-italijanski meji. Za hribolezce zanimiva, pa nevarna točka. Sedanji papež Pij XI., ki je bil v mladih letih navdušen in več hribolezec, je tudi bil na Mont Blancu. Na Mont Blancu je sicer vremenska opazovalnica, ni pa kapele, niti kašnega večjega kipa. Ta nedostatek bodo, odnosno so sedaj popravili. Ker dičijo visoke postojanke v Meksiku, Braziliji, Urugvaju in Chile-u kipi Kristusa in Matere božje, so katoliški krogi Francije započeli akcijo, da se tudi na Mont Blancu postavi kip Kristusa Kralja in primerne kapelica. To se je zgodilo. Na podnožju spomenika je zabeleženo, da je papež Pij XI. kot mlad turist prišel tu sem na najvišjo višino Evrope.

Umrli škof, ki je veliko trpel. To je Peter Mankovski, bivši škof v Kamenecu (v ruski Podoliji). Rojen je bil l. 1866 ter je bil leta 1899 v Žitomiru posvečen za duhovnika. Tri leta pozneje je prevzel katoliško župnijo v Kamenecu. V carski Rusiji njegovega požrtvovalnega in z uspehi venčanega delovanja niso prijazno gledali. Politična oblast mu je prepovedala dušeskrbno delovanje. In vendar ni miroval, marveč se je udeleževal, kjerkoli in kakorkoli je mogel. Po padcu carizma je bila vzpostavljena škofija Kamenec ter je bil Mankovski imenovan za škofa. Boljševiške oblasti

Prot zobnemu kamn

SARGOV KALODONT

sv. maša na prostem med slovesno mašo v cerkvi. Železniška uprava je udeležencem iz Maribora zelo ugodila, ker je sama od sebe vpeljala poseben vlak ob dveh popoldne za povratek; udeleženci iz Pušcave in od Sv. Lovrenca pa so imeli itak dva vlaka za povratek na razpolago. In tako so se vsi zadovoljni vrnili na svoj dom, noseč s seboj svet spomin na Krístusovo ljubezen do nas vseh.

Praktična ljubezen do misijonov. Na sedmini pokojne gospe Jožefe Petrič v Gornji Voličini se je zbrala svota 111 D

za najpotrebnejše afriške misijone. — Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1, se vsem blagim darovalcem iskreno zahvaljuje. Pokojno gospo Jožefo Petrič smo takoj vpisali v »Mašno zvezo za Afriko«, denar pa se bo porabil za najpotrebnejše misijone. Toplo priporočamo to praktično ljubezen do ubogih misijonov in do nepozabnih rajnkih; najlepši nevenljiv venec na grob. Člani mašne zveze za Afriko so deležni 300 sv. maš, ki se berejo vsako leto za žive in mrtve člane v kapelici sv. Petra Klaverja v Rimu.

vedno na straži pred Turki in madžarskimi Kruci. Junaškim in zgodovinsko tolikanj znamenitim veržejskim strelcem častita & pomenljivi proslavi »Slovenski gospodar«!

Strela je užgala hišo Franca Čerina v Trbojcih pri Ptujju in jo upepelila. Škoda znaša blizu 30.000 Din in je krita le delno z zavarovalnino.

Dva človeška mesarja pred sodiščem. Dne 8. avgusta je obravnavalo mariborsko sodišče naslednji slučaj: V Trnovskem vrhu pri Ptujju je posedal Franc Bezjak posestvo. Leta 1920 ga je izročil svoji omoženi hčerki, ki ga je zapravila že leta 1923 in ga je kupil Anton Zorčič. Prvotnemu lastniku Bezjaku je ostal le kot v viničariji. Radi prevžitka je došlo kmalu do preprirov in tožb. Letos dne 21. aprila so kopali Zorčičevi v vinogradu in se zbrali na večer v viničariji, v kateri je stanoval Bezjak. Po razhodu kopačev so ostali v viničariji Zorčičev sin Leopold, mesarski pomočnik Polanec in Zorčičeva sestra Marija. Pijani Leopold Zorčič je pričel prepir s prevžitkarjem, v katerega se je vmešal Polanec. Zasadil je dolg mesarski nož, ki ga je imel za škornjem, v mizo, nato pa zgrabil Bezjaka ter ga z vso močjo vrgel na posteljo. Držal ga je za vrat in davil, obenem pa je poklical Zorčiča: »Hodi pomagat starega klat!« Ta si ni dal dvakrat reči, odprl je žepni nož ter ga vbadal v Bezjaka. Tedaj je še Polanec segel po mesarskem nožu in oba sta mesarila nesrečno žrtev. Grozovito klanje je trajalo kakor pol ure, nato pa sta ugasnila luč, pustila nesrečnega Bezjaka razmesarjenega na postelji ter odšla v temo. Drugo jutro so našli ubogo žrtev mrtvo v postelji, razmesarjeno s strahovitimi ranami. Polanec je bil obsojen na 10 let, Zorčič na 8 let robije.

Radi ubeja svaka pred sodiščem. Letos dne 18. aprila je prišel posestnik Ciril Lovrec pred hišo svoje tašče in zahteval, da mu odpre zaklenjena vrata. Ker se njegovo povelje ni takoj izpolnilo, je razbil na hiši okna. Pri razbijanju sta Lovreca zalotila 24letni Ivan Sovec in 55letni posestnik Šori Franc iz Grab-

Biseromašnik M. Meško †.

Pri Kapeli pri Radencih je umrl dne 10. t. m. tamošnji g. župnik, biseromašnik in častni kanonik Martin Meško v visoki starosti 88 let. Bil je do zadnjega precej krepak, prejel je lepo sv. zakramente za umirajoče, se lepo poslovil od g. kaplana Škofiča in se mu zahvalil za potrpežljivost, katero je imel precej let s starčkom.

Blagopokojni se je rodil v Pušincih, župnija Ormož, dne 27. oktobra 1845, v mašnika je bil posvečen dne 21. julija 1870. Avgusta tega leta je prišel za kaplana k Sv. Petru v Gornji Radgoni, od tam pa dne 15. decembra 1873 v Ljutomer. Od tod je bil prestavljen meseca avgusta 1875 v Vuzenico, kjer je kaplanoval do dne 1. julija 1877, ko je bil premeščen v Leskovec. Tu je po smrti župnika Jožefa Mlinariča postal provizor. Dne 5. februarja 1880 je odšel za kaplana k Sv. Barbari v Halozah. Tudi tukaj je po smrti župnika Božidarja Rajiča oskrboval župnijo kot provizor do dne

10. oktobra 1886, ko se je preselil za kaplana k Sv. Petru niže Maribora. Meseca decembra 1887 je postal župnik pri Kapeli in je to župnijo oskrboval do svoje smrti, torej 46 let. V tej fari je obhajal svoje srebrno, zlato in biserno sv. mašo in je bil med tem dvakrat dekanjski upravitelj ljutomerske dekanije, po smrti dekana Skuhale in po odhodu dekana Jurkoviča.

Rajni jubilatant je bil odličen in v težavnih časih pod Avstrijo neustrašen narodnjak, ki je zastavljal svojo besedo tudi izven cerkve. Bil je izredno gostoljuben, vedno vesel ter šaljiv.

Radi zaslug za Cerkev ga je imenoval rajni škof dr. Karlin za častnega kanonika, svetna oblast ga je odlikovala z redom sv. Save.

Nad vse blagemu duhovniku in pristni slovenski korenini ohranimo v molitvah in pri najsvetejši daritvi hvaležen spomin!

tinii, Privšek Maks iz Zalca, Prelog Franc od Sv. Marjete niže Ptujja, Prelog Melhior iz St. Vida na Planini, Švarc Jožef od Sv. Bolfenka v Slov. gor., Tratnik Jožef iz Rečice ob Savinji, Vodeb Mihael iz Vidma ob Savi, Zdravec Stanko iz Svetinji, Zaleznik Jakob od Sv. Frančiška, Zorman Alojz od Sv. Lovrenca v Slov. gor., Štabuc Franc od Sv. Tomaža pri Ormožu.

Veržejski strelci, ki se imenujejo sedaj »Trška uniformirana garda v Veržejus«, bodo slavili v nedeljo dne 27. avgusta t. l. 400letnico obstoja. O junaških bojih veržejskih strelcev s Kruci bo začel prinašati »Slovenski gospodar« z Novim letom izvirno povest, ki bo obsegala lep kos zgodovine štajerskih Slovencev in posebno Muropoljcev z Veržejci na čelu, ki so bili skozi stoletja

Nov napis za zakristije!

V vsaki zakristiji imate napis z imeni našega papeža in našega škofa. Izšel je nov napis, kateri se dobi za ceno 2 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Preč. župne urade prosimo, da istega naročijo skupno z drugimi naročili, ker bi sicer dobava samo tega napisa prišla predrago!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

NOVICE

V kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru so sprejeti: Arlič Franc iz Škal, Belej Janez iz Laškega, Borko Franc iz Središča, Čeh Jožef od Sv. Andraža v Slov. gor., Gračner Anton od Sv. Lenarta nad Laškim, Janžekovič Ivan iz Prevalj, Jurgec Jožef iz St. Ilja v Slov. gor., Justinek Viktor iz Slov. Bistrice, Kokol Jožef iz Hoč, Kotnik Alojz iz Guštanja, Krepfl Janez iz St. Janža na Dravskem polju, Legvart Edv. iz Šmarja pri Jelšah, Lednik Ivan iz Zalca, Marovt Ludvik iz Bočna, Neudauer Jožef od Sv. Ane na Krembergu, Pavlič Janez od Kapelle, Pen Rudolf od Sv. Trojice v Slov. gor., Petek Ivan iz Frama, Petek Franc iz Frama, Plemenitaš Franc od Sv. Križa v Rogoški Sla-